

mange Hænder, og i dette Tilfælde saameget mere som man ikke er istand til at føre et ordenligt Tilsyn i saa Henseende. Det have vi, som sagt, ikke villet foreslaa, men have kun villet, at Bædste skal være at saa for alle dem, som anse det for nødvendigt for at være betryggede. Jeg skal dermed paa det Bedste anbefale vore Forslag til Vedtagelse af det ærede Thing.

L. C. Larsen: Jeg har tilladt mig at stille 3 Forslag, af hvilke det første er Forslaget under Nr. 6 til § 3. Det er en Hovedsætning i det foreliggende Lovforslag, at Kontrollen med Koppeindpodningen er henlagt til Skolevæsenet, og dette kan være meget rigtigt, ligesom det ogsaa stemmer med, hvad der hidtil har fundet Sted, navnlig i Kjøbenhavn; men Forholdene i Kjøbenhavn ere dog noget forskjellige fra Forholdene udenfor det, og jeg har derfor troet, det vilde være nødvendigt at give en særegen Bestemmelse for Kjøbenhavn. Ganste vist gjælder der her den samme Regel som udenfor Kjøbenhavn, nemlig at Skolevæsenets Bestyrelse skal undersøge, hvorvidt alle de Børn, der ere i skolepligtig Alder, nyde behørig Undervisning, og dette sker ogsaa; men det viser sig, at der er et stort Antal Børn, som faar tilstrækkelig privat Undervisning, og som der ingen Anledning er til at indkalde til Prøvelse for Skolekommissionen. Den sidste trykte Beretning om Skolevæsenet i Kjøbenhavn, nemlig Beretningen for 1869, oplyser, at det ved Gjennemsyn af de Eksempler, der ere indkomne over skolepligtige Børn, har vist sig, at 3,941 Børn over 7 Aars Alderen ikke nøde offentlig Skoleundervisning, men enten bleve underviste privat eller slet ikke. Det hedder videre, at af disse 3,941 skolepligtige Børn bleve 1,855 henviste til at søge Undervisning i de offentlige Skoler, hvor det altsaa kunde blive undersøgt, om de vare vaccinerede eller ikke, men de øvrige 2,086 Børn antoges at nyde tilstrækkelig Undervisning, og de bleve

derfor slet ikke eller kun ganste undtagelsesvis indkaldte til Møde for Skolekommissionen. Der har altsaa ikke kunnet finde nogen Undersøgelse Sted af, hvorvidt de vare vaccinerede eller ikke, og der bliver altsaa foreløbig et Antal af over 2,000 Børn, som ere ganste ukontrollerede i Henseende til Vaccination, hvorhos der aarlig vil være omtrent 300 Børn, om hvilke man ikke efter den Fremgangsmaade, Lovforslaget foreskriver, kan vide, hvorvidt de ere vaccinerede eller ikke. Hvor rigtigt det nu end kan være at lade Skolevæsenet undersøge, om Vaccinationslovgivningen er iagttagen med Hensyn til de Børn, der søge Skolerne, saa urigtigt vilde det være, om Skolevæsenet skulde indkalde Børn for et ganste andet Diemeds Skyld end Skolevæsenets, og derfor tror jeg, det er rigtigt at give den Forskrift for Kjøbenhavns Bedkommende, at der med Hensyn til saadanne Børn, som der ikke er Anledning til at indkalde til Skolegang eller til Undersøgelse af deres Skolegang, skal ske Anmeldelse til Politiet, som da maa vide at sørge for en Undersøgelse af, hvorvidt de ere vaccinerede eller ikke, og at iagttage, hvad derefter er at iagttage. — Blandt de Bestemmelser, som den ældre Lovgivning har truffet for at kontrollere Vaccinationslovgivningens Overholdelse, var der ogsaa en Bestemmelse, der indholdes i Forordningen af 3die April 1810 § 8, som jeg skal tillade mig at oplæse. Den lyder saaledes: „Ege Forpligtelse paaligger alle Aldermænd og Laugmestre i Henseende til Bædrenges Antagelse ved Laugene; saa og Direktører og Bestyrere af offentlige Stiftelser i Henseende til de Personer, der indtegnes som Lemmer i samme eller derfra nyde Understøttelse.“ Denne Bestemmelse har man ganste udeladt i det foreliggende Lovforslag. Forsaavidt angaar en Kontrol ved Aldermænd og Laugmestre, antager jeg, at det efter de nu aldeles forandrede Næringsforhold ikke vilde være hensigtsmæssigt at fastholde den, men dertilmod forekommer det mig urigtigt at ville